

regne som de andre Beregninger, man har foretaget, og jeg skal ikke indlade mig videre paa at gøre nogen som helst Bemærkning derom. Jeg tror, at det paa mange Steder og navnlig i mange Købstadkommuner vil have stor Betydning, at disse Forslag vedtages, men paa den anden Side maa man vel erindre, at det ikke er ren Indtægt alt, hvad der her er Tale om, thi faar en Kommune Indtægt paa den ene Side, vil den af Firmaer i Kommunen have at afgive lignende til andre Kommuner.

Jeg havde tænkt mig at gøre endnu et Par Bemærkninger om Hartkornets Fiksering, men da den højtærede 12te kongevalgte Landstingsmand (Estrup) saa udførligt og saa fyldestgørende, forekommer det mig, har gjort disse Bemærkninger, skal jeg ganske slutte mig dertil. Jeg finder, at det, som Regeringen her har foreslaaet, er et virkeligt, alvorligt Forsøg paa at fiksere Hartkornet som Skattebasis, det vil altsaa sige tilnærmelsesvis et lignende Forsøg, som man gjorde i 1863 med de faste Ejendomme i Købstæderne, men jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Det forekommer mig, at Regeringsforslaget i den Henseende er fuldt fyldestgørende.

Madsen-Mygdal: Ogsaa for denne Sags Vedkommende kan jeg begynde med at sige, at der blev almindelig Glæde i hele Landet, da man hørte, at der var opnaaet Enighed i Skattekommissionen mellem de forskellige Partier om den, fordi det jo er bekendt for os alle, at det er en Sag, der har staaet paa Dagsordenen i lange, lange Tider, og en Sag, det er paa-trængende nødvendigt at faa gennemført, ikke alene i Henseende til Ønskeligheden af at faa gennemført faste Regler for Paaligningen i de forskellige Kommuner, men navnlig i Henseende til at faa flere ny Skatteobjekter inddragne under Paaligningen. Jeg skal ikke komme ind paa nogen lang Behandling af det foreliggende Lovforslag og skal i det hele taget fatte mig meget kort. Jeg betragter den Forhandling, der førtes i forrige Uge, som en Hovedforhandling om de forskellige Forslag, og jeg tror, at, med hvad der passerede her i Tinget i forrige Uge, er Hovedforhandlingen i Grunden endt, og der er ikke efter mit Skøn Plads for lange Udtalelser om de følgende Forslag, som staa i Forbindelse med det, vi sidst behandlede.

Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch) udtalte sig til Dels anerkendende

lige over for det Forslag, der foreligger fra Skattekommissionen. Han fremhævede naturligvis Regeringsforslaget og roste det meget, det vilde han særlig anbefale, men han udtalte alligevel sin Anerkendelse af adskilligt i det Forslag, som foreligger for os fra Folketinget, og han sagde navnlig, at Uoverensstemmelserne vare ikke principielle, de vare i alle Tilfælde ikke større, end at man ved Forhandling nok kunde komme overens og til sidst naa et Resultat. Ja, det vil nu Tiden vise, det skal jeg ikke udtale mig om, men at Uoverensstemmelserne ikke ere principielle, det kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem i. Jeg deler Bestemmelserne i de foreliggende Regeringsforslag i tre Dele. Der er en hel Del Bestemmelser, som vi alle mere eller mindre ere enige om, og som vi for Resten have været enige om i flere Aar, og som begge Forslag have til fælles, dem skal jeg slet ikke nævne. For det andet er der en Del Bestemmelser, om hvis Hovedtræk der ogsaa saa nogenlunde er Enighed, og som begge Forslag ogsaa have til fælles men hvor der dog er Forskelligheder i de to Forslag. Med Hensyn til dem vil jeg sige ligesom det ærede Medlem, at der ere Forskellighederne ikke større, end at det ogsaa er mit Haab, at vi skulle kunne forhandle om dem og naa et Resultat. Men saa er der for det tredje visse principielle Uoverensstemmelser, om hvilke jeg ikke skønner rettere, end at de ere uigennemførlige. Jeg skal ved at gennemgaa Lovforslaget i Hovedtrækkene vise, hvad det er, jeg betragter som principielle Uoverensstemmelser, og jeg skal gaa frem omtrent paa samme Maade som det ærede Medlem, tage nogle enkelte Paragraffer og knytte nogle Bemærkninger dertil.

Den første, jeg har noget at sige om, er § 8 om Skattevedtægterne, som det ærede Medlem ogsaa var inde paa. Jeg vil med Hensyn til § 8 kun sige dette, at Uoverensstemmelserne paa dette Punkt efter mit Skøn ikke ere større, end at det er Ting, man kan forhandle om og muligvis naa et Resultat. Jeg skal ikke opholde mig videre ved § 8, kun skal jeg sige, at Skattevedtægterne efter Regeringsforslaget kun synes at gælde den personlige Kommuneskat, hvorimod Skattevedtægterne efter det andet Forslag gælde alle Indtægter, der flyde ind i Kommunens Kasse, og det er vistnok den rigtigste Form for Skattevedtægter. Men saa er der Bestemmelsen i § 10. Det ny, som er kommet ind der, som vi ikke have kendt tidligere, og det